

черъта, като си лѣгалъ, казалъ на оащя си:

— Днеска бѣхъ много доволенъ, тате. *Бихъ желалъ да се не свѣршива това лѣто.* И това желание на Митя било записано въ тевтерчето.

Настѣпила есенъ. Изъ градинитѣ събирали плодове: червени ябълки, жълти круши и грозде. Митю билъ много радостенъ. Той тичалъ ту на-самъ, ту нататѣкъ. Най-послѣ рекълъ на баща си:

— *Есенъта е най доброто врѣме прѣзъ годината.* Тогава баща му извадилъ тевтерчето си и го накаралъ да прочете, каквото самъ казвалъ за пролѣтъта, лѣтото и зимата. Малкиятъ Митю се увѣрилъ, че всѣко врѣме прѣзъ годината е хубаво.

Годината има пролѣтъ, лѣто, есенъ и зима, наречени *четире годишни врѣмена*. Всѣко годишно врѣме трае по три мѣсеца. Цѣлата година има 12 мѣсеца. Тѣ сѣ: януари, февруари, мартъ, априлъ, май, юни, юли, августъ, септември, октомври, ноември и декември.

Старецъ и младежи.

(басня).

Единъ хубавъ пролѣтенъ день три млади момчета се спрели при единъ старецъ, който разсаждалъ дрѣвчета въ градината си. Тѣ захванали да му се смѣятъ на ума и казвали:

— Защо си се заловилъ да сажашъ дрѣвчета на стари години? Не знаешъ ли, че ти си вече съ едина кракъ въ гроба? За да вкусишъ отъ тѣхния плодъ, трѣбва да живѣешъ още 20